

6.11

SOBOTA, 18.00, SALA GŁÓWNA

Astor Piazzolla – Aconcagua

Christian Danowicz – skrzypce, dyrygent

Juanjo Mosalini – bandoneon

NFM Orkiestra Leopoldinum

Program

A. Piazzolla *Concierto para quinteto* [10']

(wyk. Christian Danowicz – skrzypce, Juanjo Mosalini – bandoneon, Justyna Skoczek – fortepian, Robert Horna – gitara, Mirosław Mały – kontrabas)

JP Jofre *I Koncert podwójny na skrzypce i bandoneon* [16']

J. Mosalini *Tomá Tocá Cien años* [11']

A. Piazzolla *Koncert na bandoneon i orkiestrę „Aconcagua”* [25']

Tango – w pierwszych dekadach XX wieku publicznie potępione przez papieża Piusa X i okrzyknięte na łamach londyńskiego dziennika „The Times” tańcem nieprzyzwoitym w stopniu najwyższym – od samego początku wzbudzało wielkie namiętności. Bliskość partnerów, teatralność kroków, symboliczna przemoc, władcza postawa mężczyzny i silne zabarwienie erotyczne wywoływały zgorszenie na równi z fascynacją.

Tango narodziło się na przedmieściach Buenos Aires i Montevideo – w prawdziwym kulturowym tyglu, wśród rdzennej ludności oraz imigrantów z Hiszpanii i Włoch, niewolników z Afryki, Kuby i Haiti. Stało się wyrazem buntu klasy odrzuconej, dając ujście jej namiętnościom i frustracjom. Wielu z nowo przybyłych zwabiła bowiem do Argentyny obietnica „pracy, domu i ziemi”. Wbrew oczekiwaniom i marzeniom ich codziennością stały się jednak bieda i zatłoczone domy czynszowe. To w nich rozbrzmiewały dźwięki afrykańskiej candombe, kubańskiej habanery, andaluzyjskiego flamenco czy melodyjnych pieśni włoskich. Królestwem tanga były wówczas domy publiczne, spelunki i szynki, gdzie często dochodziło do bójek, a nawet morderstw. Z początkiem XX wieku tango przeszło metamorfozę, stając się tańcem salonowym.

W tym roku przypada setna rocznica urodzin jednego z największych mistrzów gatunku – Astora Piazzolli, twórcy zreformowanego nurtu tango nuevo, czyli kompozycji przeznaczonych wyłącznie do słuchania, wzbogaconych o elementy jazzu, muzyki klasycznej i elektroakustycznej, o niezwykle zróżnicowanym instrumentarium, charakterystycznej rytmice oraz bogatej harmonii. Dzisiejszy wieczór rozpocznie *Concierto para quinteto*. Kompozycja powstała w 1971 roku. Piazzolla napisał ją dla zespołu Quinteto Nuevo Tango, z którym występował od lat sześćdziesiątych i który w dużej mierze wpłynął na specyficzny styl kompozytorski lidera. W skład zespołu wchodziły skrzypce, gitara elektryczna, fortepian, kontrabas i bandoneon – instrument nierozdzielnie związany z argentyńskim tańcem.

Podczas dzisiejszego wieczoru usłyszymy także kompozycje współczesnych bandoneonistów. Jednym z nich jest Juan Pablo Jofre Romarion znany jako JP Jofre – Argentyńczyk mieszkający obecnie w Nowym Jorku. Artysta swoją przygodę z muzyką rozpoczął od gry na perkusji i gitarze. Swego czasu był nawet członkiem zespołu heavymetalowego. Zainteresowanie tangiem i bandoneonem przyszło wraz z fascynacją twórczością Piazzolli. *I Koncert podwójny na skrzypce i bandoneon* (2016), powstały dzięki namowom skrzypka Michaela Guttmana, jest unikatowy w swojej budowie. To pierwszy utwór napisany w formie tradycyjnego trzydziściowego koncertu nawiązujący do argentyńskiego tanga, ale z równorzędnymi wirtuozowskimi partiami obu solistów.

Urodzony w Argentynie Juanjo Mosalini należy do trzeciego pokolenia bandoneonistów. Pierwszych lekcji gry udzielał mu ojciec – Juan José – wybitny artysta

tanga argentyńskiego, niegdyś koncertujący z Piazzollą. Dziś usłyszymy dwie kompozycje Juanja. Przyczyny powstania pierwszej z nich pt. *Tomá Tocá* związane są z postacią wirtuoza gitary Tomása Gubitscha – niegdyś kilkunastoletniej gwiazdy grającej u boku Piazzolli. Juanjo Mosalini miał okazję poznać styl gry i kompozycji Gubitscha, gdy był częścią jego późniejszego zespołu. Z kolei *Cien años* zostało napisane w 2017 roku, w setną rocznicę urodzin dziadka, jako hołd i podziękowanie za wszystko, co dał swojemu synowi i pośrednio wnukowi, m.in. jako nauczyciel gry na bandoneonie.

Na zakończenie dzisiejszego wieczoru zabrzmie kolejna kompozycja Piazzoli – trzyczęściowy *Koncert na bandoneon i orkiestrę kameralną* z fortepianem, harfą i perkusją. Utwór został skomponowany w 1979 roku na zamówienie Banco de la Provincia de Buenos Aires i znany jest również pod tytułem „Aconcagua”, który nadał mu wydawca Pablo Pagani, przyrównując dzieło Piazzolli (jako największe osiągnięcie w jego twórczości) do najwyższego szczytu południowej Ameryki.

Organizator:

NFM – instytucja kultury miasta Wrocławia współprowadzona przez:

